

Urette bliver afvist; men den Ulempe er dog ikke saa stor, naar ellers Bestemmelsen i det hele og store kommer til at ramme den eller dem, den skal ramme. — De Herrer maa betænke: Hvad bliver Følgen, hvis Bestemmelsen gaar ud? Saa bliver Følgen, at der slet ingen Grænse bliver, saaledes at rene Skoledrenge, som enhver kan se kunne ere 12 eller 14 Aar, kunne deltage i Totalisatorspillet. Det bliver Følgen af at stemme Bestemmelsen ud, og derfor kan jeg ikke tilraade at følge de ærede Vædringsforlagsstillerere. Jeg mener altsaa bestemt, at naar det bliver klart, at Straffeanbøret kun paahviler dem, der holde Totalisatorspillet, vil der ikke være nogen stor praktisk Vanstelig-
 hed ved at gennemføre den, hvorimod det vil være en meget betydelig praktisk Ulempe, naar der ikke er Mulighed for at bortvise ganske unge Fyre, som man kan se, ere rene Drenge.

Oct. Hansen: Det forekommer mig, at der allerede i den Myndighed, som er lagt i Finansministerens Haand ifølge § 2 — at han nemlig kan træffe Bestemmelse om, hvor vidt der er Anledning til at give, hvad der kaldes en Tilladelse for et begrænset Antal Gange, altsaa til i en Saison at give tre, fire eller fem Gange Afgang til Totalisatorspil — ligger en tilstrækkelig Afgang for Finansministeren til — hvis han finder, at dette Totalisatorspil benyttes saaledes, at ganske unge Mennesker saa Lejlighed til at spille med — saa at kunne formaa det paagældende Selskab til af sig selv at opstille saadanne Ordensregler for Udøvelse af Totalisatorspil, at man derved vistnok vil kunne opnaa, hvad der ønskes. Det vilde være en praktisk Maade at løse denne Vanstelig-
 hed paa, og det vilde bevirke, at man fik langt færre Kollisioner og Ulemper, end hvis man vedtager en saadan Lovbestemmelse. Selve § 5 er virkelig saaledes affattet, at det er meget vansteligt at sige, hvem der egentlig kan rammes af de her omtalte Bøder. Der siges i § 5, at de skulle straffes, „som lade unge Mennesker deltage i saadant Spil“, men derved kan jo foruden dem, der staa ved Totalisatoren, forstås mange andre, som det dog slet ikke er Meningen at ramme, og jeg tror ikke, at man ved en Vædring til tredje Behandling kan saa denne Paragraf affattet saaledes, at den kunde komme til kun at ramme dem, man tilstøter at ramme. — Men selv om man kunde omcænde denne Paragraf saaledes, at det blev bestemt pointeret, at det kun er de Folk, som arrangerer Totalisatorspillet, der skulle straffes, vilde man dog komme ind paa mange Van-

steligheder. Det maa vel i Reglen siges, at Ansøret paahviler det paagældende Bæddeløbselskab, Trækselskab eller Cykelselskab, som staa for Bæddeløbene og den dermed forbundne Totalisator, men at straffe en saadan Klub eller dens Bestyrelse vil i mange Tilfælde være ganske ubilligt, naar Bestyrelsen har givet de nødvendige Instruktioner til de Mænd, der staa for Uddelingen af Billetter eller Tegne ved Totalisatoren. Bestyrelsens Medlemmer ville som Regel være bestkættede andekteds og paa anden Maade, saaledes at de ikke personligt kunne overvære Uddelingen ved disse Baase. Det hele varer jo kun et Par Minutter, og Publikum trænger stadig paa for at komme til. Bestyrelsen for vedkommende Selskab vil altid kunne undskylde sig, naar den har slaaet Plakater op paa Pladsen, hvorved det indskræpes, at unge Mennesker under 18 Aar ikke maa deltage i Totalisatorspillet. De kunne saa sige: Vi have gjort, hvad der med Rimelighed kan forlanges af os; de ville ikke kunne mulktres derfor, thi saa maatte man ogsaa komme til at mulktre den Billeud-
 deler, som sidder i den Baas, ved hvilken det unge Menneske, som er under 18 Aar, har spillet. — Disse Ord: „skønnes at være under 18 Aar“, ere ogsaa meget misvisende, thi i det Tilfælde, at Politiet skønner, at vedkommende er under 18 Aar, men alligevel lader ham spille, og det saa under den Politisag, der rejstes bag efter, viser sig, at Skønnet var forkert, og den paagældende virkelig var fyldt 18 Aar, ved jeg ikke, hvad Refus-
 tatet vil blive. Holder man sig til Lovfor-
 slagets Ord, maatte vedkommende, som havde admitteret ham til Totalisatorspillet, alligevel straffes. Det er jo ikke det unge Menneske, som straffes, det er den, som staa for Totalisatoren og har tilladt ham at spille, der skal straffes. Det skal der komme an paa et Skøn, og selv om det viser sig, at Politiets Skøn er forkert, er der dog vistnok her efter Lovfor-
 slagets Ord paadraget Straf.

Jeg tror heller ikke, at den Sammen-
 ligning passer, som den højtærede Minister drog med andre Tilfælde, hvor man udelukker unge Mennesker af en vis Alder. Den ærede Minister nævnte for Eksempel, at paa Jærnbannerne maa man gøre en Søn-
 dring mellem Børn og Voksne, idet Børn under 10 Aar kunne køre paa en Barne-
 billet. Men der gives der jo vedkommende Jærnbanefunktionær Afgang til at øve Kon-
 trol, idet Børnet eller dets Ledsager skal præsentere Billetten, naar den skal couperes, og saa er der baade Tid og Lejlighed til at foretage en Undersøgelse. — Det samme gælder med Hensyn til den Bestemmelse,